

[Lissa Mathiasen]

Som jeg gav udtryk for ved førstebehandling, er det klart, at når der er tale om aftaler, er der nogle ting, man synes bedre om end andre i en sådan aftale.

Ved førstebehandlingen gav jeg netop udtryk for, at der var specielt ét element, som vi gerne havde været foruden, men som vi omvendt accepterede, da vi måtte betragte det hele som en helhed, og det var forslaget om at indføre et gebyr på 100 kr. for sager, der indbringes for huslejenævnene, og en retsafgift på 500 kr. for erhvervslejemål.

Jeg skal her ved anden behandling ikke undlade at gøre opmærksom på, at for Socialdemokratiets vedkommende er vi meget, meget godt tilfredse med, at man nu fra regeringens side har accepteret, at det forslag bliver trukket. Vi advarede, og derfor er vi selvsagt meget tilfredse med, at det nu udgår af den del af pakken, der hedder L 205.

Holger K. Nielsen (SF):

Vi er også tilfredse med, at gebyrerne gik ud. Det viste sig jo under udvalgsbehandlingen, at der var en misforståelse mellem forligsparterne, kunne jeg forstå, med hensyn til, hvordan det skulle fortolkes, ligesom det kom frem, at grunden til, at man afskaffede gebyrerne i 1979, tror jeg det var, var, at de var særdeles bureaukratiske at administrere; så det var godt nok, at regeringen kom til fornuft vedrørende gebyrerne.

Så vil jeg godt lige advokere for de ændringsforslag, som SF har stillet, og som har at gøre med forhøjelser af satser for huslejestigninger, hvor der kræves erstatningsboliger og varslinger. Der vil jeg godt gøre opmærksom på, at de forhøjelser af satserne, der her er tale om, betyder, at lejerne stilles i en dårligere situation. Jeg synes, det skal siges til befolkningen, at det forlig, som også Socialdemokratiet har indgået, får som konsekvens, at lejerne stilles i en dårligere situation. Det er derfor, vi har stillet forslag om, at disse forhøjelser af satserne opgives.

Kirsten Jacobsen (FP):

De ændringsforslag, som boligministeren har stillet, er et udtryk for, at boligministeren også efter, at forliget var indgået, har ladet Socialdemokratiet føre pennen. De smågebyrer, som man havde fået vedtaget blandt forligsparterne, kom der nogle argumenter imod. Man

sagde, at på grund af, at de var så små, ville de ikke give noget provenu; det ville nærmere koste staten penge at opkræve dem. Og det problem er der jo to måder at løse på. Enten kan man gøre det, Socialdemokratiet har fået minsteren til at gøre, nemlig at fjerne gebyrerne, eller også kan man gøre det, som burde have været i ministerens og hans borgerlige kollegers interesse, nemlig at sætte gebyrerne så højt, at der i hvert fald kom nogle penge i statskassen.

Men når vi i Fremskridtspartiet øger gebyrerne gennem vores ændringsforslag, så er det ikke bare, for at gebyrerne skal have en sådan størrelse, at det hele ikke går til administration; så er det også, fordi det er u hensigtsmæssigt at have en masse klagesager, som er rene kværu-lantsager. En lejer skal betale 500 kr. for at klage, men når han ved, at hvis han vinder sagen, får han dem tilbage, så findes der ikke mange, som ikke er i stand til at betale et sådant beløb.

For erhvervslejerne går Fremskridtspartiets ændringsforslag ud på, at det skal være ligegyldigt, om det er erhvervslejerne, som klager over for høj husleje, eller det er erhvervsudlejer, der vil have højere husleje. Gebyret for at indbringe en sådan sag skal være ens for erhvervslejer og for erhvervsudlejer; det er rimeligt. Det er særlig rimeligt, når man ser, hvor mange erhvervslejerne der har misbrugt erhvervslejeloven til simpelt hen nærmest pr. automatik efter 12 måneder at kræve lejenedsættelse og også få det. Men også i dette tilfælde vil der kun blive tale om gebyrer på linje med dem, som udlejer betaler.

SF's ændringsforslag går ud på at fjerne den rimelige regulering, der er af satserne for, hvornår der skal varsles i forbindelse med forbedringer, og hvornår der skal stilles erstatningsbolig til rådighed. Det synes Fremskridtspartiet er en dårlig idé; det vil vi simpelt hen stemme imod. Så vidt jeg erindrer, har de satser ikke været reguleret siden 1984, og det er på tide, at de bliver sat op i takt med nutiden.

Jeg beder Tinget om at stemme for Fremskridtspartiets ændringsforslag. Jeg synes ikke, det skal være omkostningsfrit bare at klage over alting; det belaster retterne, og det har vi hørt i andre sammenhænge kunne medføre, at man måtte ansætte nogle flere. Man kan også begrænse sagernes antal, og det vil man gøre med Fremskridtspartiets ændringsforslag.